

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยทางมานุษยวิทยาภาพของกะโหลกคนไทยที่เก็บรวบรวมไว้ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือครั้งนี้ จำนวน 54 กะโหลก เป็นกะโหลกเพศชาย 32 กะโหลก และกะโหลกเพศหญิง 22 กะโหลก ทำให้ได้ผลการวิจัยจากการวัดกะโหลก (Cranimetry) ดังนี้

1. ได้ค่าพิกัดสามมิติมาตรฐานที่ประกอบด้วย X-Coordinates, Y-Coordinates และ Z-Coordinates ของกะโหลกคนไทยที่รวบรวมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. ได้ผลการเปรียบเทียบของค่าระยะ (Distances) ระหว่างวิธีการวัดแบบสองมิติโดยชอชชาย บุญประกอบ (2536) และวิธีการวัดแบบสามมิติที่คำนวณได้จากการวิจัยครั้งนี้
3. ได้ค่าระยะ และมุมต่าง ๆ เพิ่มขึ้น ทำให้ทราบถึงค่ามาตรฐานของกะโหลกคนไทยที่รวบรวมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.2 ข้อเสนอแนะ

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างวิธีการวัดทั้งสอง ซึ่งวิธีการวัดแบบสองมิติกระทำการวัด และกำหนดจุดอ้างอิงโดยชอชชาย บุญประกอบ (2536) ส่วนการวัดแบบสามมิตินี้ผู้วิจัยเป็นผู้วัด และกำหนดจุดอ้างอิงด้วยตนเอง จากปัจจัยดังกล่าวย่อมมีผลทำให้การวัด และการกำหนดจุดอ้างอิงบนกะโหลกแตกต่างกันไปบ้างไม่มากนักน้อย รวมถึงการยึดกระดูกขากรรไกรล่างให้ติดกับกะโหลก และการติดฝาครอบกะโหลกที่ถูกเปิดออกจากการเลื่อยกะโหลกด้วยเช่นกัน อีกทั้งการเข้าถึงจุดอ้างอิงของเครื่องมือที่ใช้วัดแตกต่างกันค่าที่ได้จากการวัดบางค่าจึงต่างกันไปบ้างเล็กน้อยไม่ถือว่าสำคัญนักสำหรับการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากค่าที่ต่างกันบางค่าเพราะส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สูง และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) ของกะโหลกเพศหญิงมีน้อยกว่าเพศชาย จึงทำให้ค่าผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกันเกิดขึ้นระหว่างวิธีการวัดแบบสองมิติ และวิธีการวัดแบบสามมิติในบางค่าที่ศึกษาวิจัย ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้วัด เพราะแม้แต่การวัดในบุคคลคนเดียวกัน แต่กระทำการวัดคนละครั้ง ค่าที่วัดได้ยังไม่เท่ากัน

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเองได้ทำการวัดค่าระยะระหว่างจุดอ้างอิงบางค่าที่ได้มีการ
เปรียบเทียบไว้ด้วย เพื่อใช้ยืนยันค่าที่ได้จากการคำนวณตามหลักการสามมิติ